

Sygn. akt IV CSK 175/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa M. A.
przeciwko M. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 maja 2013 r., którym Sąd Okręgowy, na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 listopada 2012 r., zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 73 727 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2011 r., pozwana – powołując się na obie podstawy kasacyjne określone w art. 398³ § 1 k.p.c. – wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie apelacji powódki ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie ujawniły się istotne zagadnienia prawne, wynikające z wątpliwości związanych z wykładnią art. 651 k.c., zachodzi bowiem potrzeba oznaczenia zakresu obowiązku informacyjnego wykonawcy, okoliczności, które wyłączają ten obowiązek, a także potrzeba wskazania czynności, jakie powinien podjąć wykonawca, aby należycie wypełnić omawiany obowiązek.

Analiza wywodów zawartych w skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Z kolei wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, skarżący powinien wykazać, że przepisy potrzebne do rozstrzygnięcia skargi wywołują poważne wątpliwości interpretacyjne i wyjaśnić, na czym one polegają albo wykazać, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Skarżąca nie wykazała, by zakres obowiązku wynikającego z art. 651 k.c. lub rodzaj czynności koniecznych do wypełnienia tego obowiązku budził w niniejszej sprawie poważne wątpliwości. Z ustaleń stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku wynika, że ze względu na nieprawidłowe zagęszczenie gruntu na etapie wykonywania prac ziemnych skarżąca, która miała świadomość tych nieprawidłowości, powinna wstrzymać się z wykonaniem dalszych robót budowlanych, a co najmniej uprzedzić powódkę o grożącym niebezpieczeństwie uszkodzenia budynku wzniesionego na tak przygotowanym gruncie. Skarżąca – jak ustalił Sąd Okręgowy – zamierzała wstrzymać się z tego powodu z wykonaniem robót, lecz ostatecznie tego nie uczyniła. W tej sytuacji rozważanie zakresu obowiązku informacyjnego i rodzaju czynności, jakie powinien podjąć wykonawca, aby wypełnić ten obowiązek, nie jest konieczne do rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Skarżąca nie wykazała też, by wykładnia art. 651 k.c. wywoływała rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., a także w związku z § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

[aw]